

Fiskebåt
Att:
Røysegata 15
6003 ÅLESUND

Høring - Forslag om endringer i reglene for å begrense fangst under minstemål

1. Innledning

Fiskeridirektoratet sender på høring forslag om endringer i reglene for å begrense fangst under minstemål. Regelendringene har som formål å styrke vernet av fisk under minstemål ved hjelp av to grep:

1. Heve reaksjonsnivået sammenlignet med dagens praksis ved å klargjøre at all fangst av den art bruddet på tillatt innblanding er relatert til er ulovlig og følgelig skal inndras.
2. Gjøre det lettere å bevise brudd på minstemålsreglene ved landingskontroll ved å knytte prosentgrensen for lovlig innblanding til hele fangsten ved landing, og ikke bare til den enkelte fiskeoperasjon, slik regelen er i dag.

Fiskeridirektoratet ber om at eventuelle kommentarer til forslagene i denne høringen sendes til Fiskeridirektoratet innen 2. oktober 2026. Høringssvar sendes til postmottak@fiskeridir.no. Innspillene Fiskeridirektoratet mottar vil bli inkludert og vurdert i det endelige reguleringsforslaget som sendes til Nærings- og fiskeridepartementet.

2. Nærmere om behovet for regelendringene

Vern av fisk under minstemål er kritisk viktig for å sikre bærekraft og fremtidig utnyttelse av bestanden. Formålet med et slikt vern er å la småfisk leve lenge nok til at den kan vokse opp, formere seg og dermed opprettholde bestanden for fremtiden.

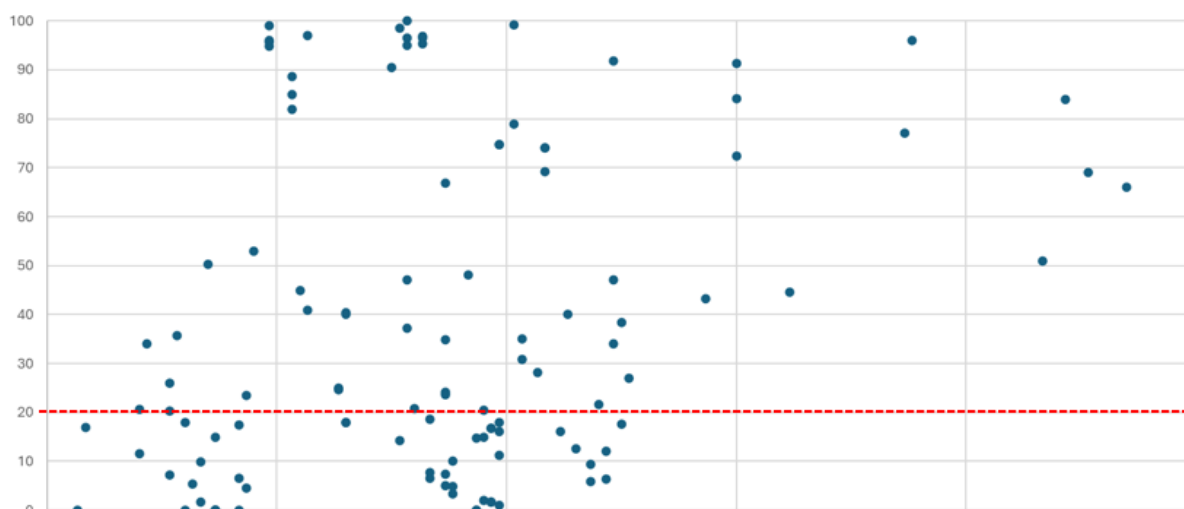
Fiske av minstemålsfisk er en godt dokumentert problemstilling i mange fiskerier.

Hysefisket på våren langs kysten av Øst-Finnmark har i mange år hatt store innslag av liten hyse, men også økende innslag av liten torsk. Ofte er store deler av denne fisken så liten at sammensetningen av fisk (hyse 40 cm og torsk 44 cm) på feltene ikke er innenfor

minstemålskriteriene på 15%. I 2024 ble det i enkelte fangster registrert opp i 70-80% under minstemål.

I seinotfisket opplevde man betydelig problematikk med små sei og svak tilgjengelighet i 2024. Fiskeridirektoratet og Kystvakten har hatt spesiell oppmerksomhet om seinotfisket, og gjennomførte et stort antall kontroller i 2025, spesielt under fiske. Disse kontrollene resulterte i stenging av mange av fiskefeltene på grunn av for høy andel sei under minstemål. En betydelig del av kontrollene hadde svært høye andeler under minstemål. Resultatene er oppsummert i figur under. Et veid gjennomsnitt av de kontrollerte fangstmengdene viser om lag 38 % antall under minstemål. Dette er vesentlig høyere enn de tillatte 20 %. Det er vanskelig å vurdere om kontrollene er representative for den totale fangsten, men det er kontrollert om lag 2 300 tonn av en total fangst på om lag 30 000 tonn. Kontrollene inkluderer både prøvekast i stengte områder og gjøres delvis på basis av risikovurderinger. Resultatene tyder imidlertid på at det er fisket vesentlig mer små fisk enn ønskelig. Dette vil ha negative implikasjoner for utbyttet både på kort og lang sikt, og vil ha konsekvenser nedstrøms i verdikjeden i tillegg til for fiskeflåten.

Andel av sei under minstemål i Sjøtjenestens fangstkontroller. Hver prikk er en kontrollert fangst. Y-aksen (loddrett) viser innblandingsprosenten i fangsten. Prosentgrensen for tillatt innblanding er generelt 20 %, men 30 % i den sørlige delen av området når minstemålet er 40 cm i dette området. Fangstkontrollene er kronologisk sortert langs X-aksen (vannrett) og dekker en tidsperiode fra mai til september 2025.

Fiskeridirektoratet har iverksatt flere tiltak for å verne fisk under minstemål i ulike fiskerier.

I 2025 ble det innført en forbudsperiode i området mellom Kinnarodden og Svartnes lykt i Øst-Finnmark for direktefiske etter hyse. I 2026 er forbudet utvidet til å gjelde alt fiske med snurrevad for fartøy på eller over 15 meter største lengde.

I 2025 ble det vedtatt en ny stengingshjemmel for å verne sild under minstemål i Nordsjøen. Hjemmelen kom på plass etter rapporter fra Kystvakten om mye minstemålssild i fangstene i enkelte områder.

I 2026 ble det innført forhåndstening av flere fiskefelt i seinotfisket

Administrativ inndragning av det enkelte fartøys fangst ved brudd på grensene for tillatt innblanding av minstemålsfisk er også et viktig verneverktøy. Inndragningsinstituttet markerer fiskers ansvar for å verne fisk under minstemål og skal fungere allmennpreventivt ved å gjøre kostanden ved å ta ut fisk under minstemål så høy at det ikke lønner seg. Pr. i dag fungerer imidlertid ikke inndragning av fangst som et effektivt verktøy for å verne fisk under minstemål.

Hjemmelen for administrativ inndragning i havressursloven § 54 gir bare hjemmel for å inndra ulovlig fangst og ikke noe mer enn det. Høstingsforskriften § 49, som regulerer innblanding av fisk under minstemål fastslår at det er «tillatt» å ha innblanding av fisk under minstemål opp til visse prosentgrenser «i de enkelte fangster.» Bestemmelsen legaliserer med dette innblanding av minstemålsfisk opp til visse prosentgrenser. Konsekvensen av en så klar ordlyd er at det bare er den andelen minstemålsfisk som overstiger denne grensen som kan inndras. Fiskeridirektoratet erfarer at denne regelen gir en for mild reaksjon til å sikre et tilstrekkelig vern av fisk under minstemål. Det har vært flere episoder hvor fartøy med svært høy innblanding av minstemålsfisk drar rett ut og fisker i det samme området etter en inndragning. I enkelte tilfeller kan fisker komme gunstig ut av en inndragningssak fordi inndragningsbeløpet i % av total fangst blir en god del lavere enn %-vis andel i antall. Både fordi Fiskeridirektoratet må ta hensyn til statistisk usikkerhet når vi anvender resultat fra prøvene på hele fangsten, men også når det regnes om fra andel i antall til andel i vekt, siden undermåls fisk i snitt veier mindre enn overmåls. Illustrerende i denne sammenhengen er en sak hvor andelen av fisk under minstemål var 74%. I denne saken fant Fiskeridirektoratet bare grunnlag for å inndra 37% av fangstverdi (74% minus 10%, noen prosent usikkerhet og deretter omregning til vekt). Under dagens regime står ikke inndragningen i forhold til omfanget av ulovligheten dersom vi tenker på konsekvens for fisken/bestanden.

Høstingsforskriften § 49 skaper også bevismessige utfordringer ved at grensene for lovlig innblanding er knyttet til de enkelte fangster. En slik regel fungerer godt hvor kontrollen skjer på sjøen. De aller fleste kontroller skjer imidlertid ved landing hvor regelen gir bevismessige utfordringer. Dette fordi det ikke er noe krav om at fartøyene oppbevarer fangsten på en slik måte at det kan identifiseres hvilken del av fangsten som stammer fra hvilken fiskeoperasjon. Fangst fra ulike fiskeoperasjoner kan følgelig være sammenblandet.

En heving av reaksjonsnivået ved å klargjøre at all fangst av den art bruddet på tillatt innblanding er relatert til er ulovlig og følgelig skal inndras, vil bidra til en nødvendig styrking av vernet av fisk under minstemål. Vernet vil styrkes ytterligere ved å også knytte prosentgrensen for lovlig innblanding til samlet fangst ved landing og ikke bare til den enkelte fiskeoperasjon. Dette vil gjøre det lettere å bevise brudd på reglene for lovlig innblanding ved landingskontroll.

3. Lovgiverviljen

En regelendring som innebærer en inndragning av all fangst av den art bruddet på tillatt innblanding er relatert til, vil også bringe regelverket i samsvar med lovgivers intensjoner slik de er uttrykt i forarbeidene til havressursloven.

Under behandlingen av Ot.prp. nr. 20 (2007-2008) var næringskomiteen såpass interessert i praksisen knyttet til administrativ inndragning at daværende fiskeriminister ble bedt om å redegjøre for praksisen. Her er også vårt aktuelle spørsmål omtalt (uthevet her):

«Fordi vern av yngel er eit berande prinsipp i fiskeriforvaltinga, er det for mange fiskeslag fastsett reglar om den minste storleiken av fisk det er lov å hauste. Det vert gjort for å sikre ei berekraftig forvaltning, der det ikkje vert tatt for mykje småfisk. For at det skal vere mogleg å gjennomføre eit fiske, vert det i mange fiskeri fastsett reglar som gjer det tillate å ha noko fisk under minstemål i fangsten. Det er eit mål å halde innslaget av fisk under minstemål så lågt som mulig. Det vil på lang sikt gje ei høgast mogleg avkastning av ressursane. **Difor vert heile verdien av fangsten inndregen når det er meir fisk enn tillate under minstemål i fangstane.»**

Mindretallet i næringskomiteen hadde reservasjonar mot en inndragning av hele fangsten ved brudd på reglene for tillatt innblanding fordi en slik regel kunne gi urimelige resultater i enkelttilfeller. Mindretallet uttalte at:

«Det er særleg betenkelig at relativt små overskridelser av minstemålet kan medføre at hele fangsten inndras. Disse medlemmer mener det må bli bedre sammenheng mellom overtredelsens alvorlighetsgrad, for eksempel knyttet til volum, fangstverdi og grad av skyld, og størrelsen på sanksjonen....Disse medlemmer mener at inndragning av hele verdien av fangsten i enkelte tilfeller fremstår som veldig urimelig. Disse medlemmer viser til oppslag i Fiskaren 25. februar 2008, hvor fisker Marvin Dragsnes får beslaglagt 103 042 kroner tilsvarende 80 prosent av den totale fangstverdien, etter å ha fisket minst 330 kilo undermåls sild for mye i en fangst på 63 450 kilo sild.»

For å avbøte på slike konsekvenser foreslo mindretallet å be Regjeringen om å innføre en skjønnsmessig adgang til å redusere inndragningsverdien der full inndragning fremstår som urimelig. Forslaget fikk ikke støtte av komiteens flertall og ble senere forkastet.

4. Nærmere om urimelighetsspørsmålet

Det er ingen tvil om at det vil være en økonomisk belastning for det enkelte rederi og fisker å få inndratt hele fangsten. Som påpekt av næringskomiteens mindretall, kan en slik omfattende inndragning virke urimelig hvor det kun foreligger små overskridelser av grensene for tillatt innblanding. Til dette vil Fiskeridirektoratet bemerke at hvor stor denne belastningen vil være vil avhenge av om fartøyet har mulighet til å fiske på nytt innen gjeldende kvoteår, slik det er adgang til etter gjeldende system. I et slikt tilfelle vil det reelle tapet reduseres til driftskostnadene for utøvelsen av fisket samt eventuelle differanser i pris på landet fangst.

Videre er hensynet til fiskerne søkt ivaretatt i regelverket ved at det er gitt adgang til å ha en viss prosent innblanding av fisk under minstemål. Fiskere kan ta flere grep for å sikre at man holder seg innenfor disse grensene, blant annet prøvekast, feltskift og redskapsvalg. Slike grep vil ofte fordyre fangstoperasjonen og det er da viktig å ha et regelverk som gjør kostnaden ved å ta ut fisk under minstemål så høy at det lønner seg å ta slike grep.

Det er også viktig å påpeke at et effektivt vern for fisk under minstemål er avgjørende for å opprettholde bestandene for fremtiden og dermed av avgjørende betydning for hele flåten driftsgrunnlag

5. Forholdet til den europeiske menneskerettskonvensjonen (EMK)

Den foreslåtte regel innebærer at også den delen av fangsten som er over minstemålet blir inndratt. Det kan diskuteres om inndragningen av den delen av fangsten som er over minstemål vil måtte anses som straff etter EMK. Dersom dette er tilfellet, vil inndragningen

ikke kunne gjennomføres etter gjeldende inndragningsinstitutt fordi straffebegrepet etter EMK utløser krav til både vurdering av skyld og en konkret forholdsmessighetsvurdering, noe inndragningshjemmelen i havressursloven § 54 ikke legger opp til.

I Høyesterettsdom inntatt i RT. 2007 s. 1217 er det avgjort at administrativ inndragning ikke er straff etter EMK. Fiskeridirektoratet legger til grunn at denne dommen fortsatt står seg.

Imidlertid er det ikke gitt 2007-dommens bindende virkning omfatter det at man drar inn verdien av fangst over minstemål ved brudd på minstemålsreglene. Dommen i Rt. 2007 s. 1217 handlet om inndragning av fangst som var fisket med et annet fartøy enn det fartøyet som hadde kvote og som var kvotebelastet. Høyesterett anså ikke en slik inndragning som straff etter EMK fordi den «ikke har et pønalt formål.», og fordi «inndragningen begrenser seg til det ulovlige fangede eller ervervede fiskeparti.» Det avgjørende premisset i 2007 dommen, var altså at inndragningen ikke var mere omfattende enn det som kunne begrunnes i en nullstilling, dvs. at man setter fisker i en situasjon som om lovbruddet ikke hadde skjedd. En inndragning utover det som kan begrunnes i en nullstilling vil imidlertid lett anses å ha et pønalt formål.

Det vil kunne anføres at en nullstilling vil innebære å la fisker beholde den delen av fangsten som er over minstemålet og som isolert sett ville vært lovlig. Resonnementet bak en slik anførsel vil være at minstemålsreglene ikke gjør det ulovlig å fiske, så lenge området det fiskes i ikke er stengt. Ulovligheten er knyttet til å ha en for stor andel av fisk under minstemål, og da kan ikke inndragning av fisk over minstemål forklares i en nullstilling. Videre kan det anføres at et preventivt formål som begrunnelse for å inndra hele fangsten, dvs. å sikre at fiskerne er påpasselig med å unngå fangst under minstemål, etter sin art er en pønalt betraktning. En reaksjon ut fra en slik betraktning forutsetter en skyldvurdering hvor fiskers handlingsalternativer er en del av vurderingen, og kan ikke hjemles i havressursloven § 54.

Slik Fiskeridirektoratet vurderer det, er et slikt resonnement ikke holdbart. Det å skulle skille fangsten inn i en lovlig og ulovlig del blir for teoretisk. En fangst må vurderes samlet og ulovligheten ligger i selve sammenblandingen av fangsten. En inndragning av hele fangsten vil dermed være mest i tråd med en nullstilling. Dersom man kun inndrar verdien av den fangst som er under minstemål vil dessuten fisker faktisk kunne tjene på inndragningen. Dette vil i alle fall kunne være tilfellet ved konsumlandinger, hvor fartøyet får inndratt verdien av fisk under minstemål som har lavere verdi, og deretter får fiske det samme kvantumet på nytt, men vil da kunne få større og dermed mer verdifull fisk.

I tillegg er det viktig å fremheve at det ikke er pønale grunner som ligger bak en inndragning av hele fangsten. Grunnen til at hele fangsten inndras er hensynet til å beskytte yngel og å hindre et fiske som går ut over hele flåtens driftsgrunnlag. Det er ikke et ønske å påføre fisker et onde. Dette går tydelig frem av utdragene ovenfor om lovgiverviljen, og av at man får lov til å fiske kvantumet på nytt.

Ut fra EMD praksis må det nok antas at domstolen ser hen til reaksjonens konkrete forholdsmessighet ved vurderingen av om den skal anses som straff etter EMK. Dersom man velger å inndra hele fangsten inndras uavhengig av hvor mye den lovlige innblandingsprosenten er oversteget, kan man få saker hvor det kan stilles spørsmål ved reaksjonens forholdsmessighet. Lovgiver har imidlertid uttrykkelig tatt stilling til denne problemstillingen i forarbeidene og kommet til at det er forholdsmessig å inndra hele fangsten selv ved små brudd på minstemålsreglene. Dette kan det også argumenters godt for med henvisning til viktigheten av yngelvernet og at fisker alltid tar en risiko, og også bør få byrden, ved å fiske i områder hvor det kan være en del minstemålsfisk. Hertil kommer at fisker får mulighet til å fiske det inndratte kvantum på nytt og at også reglene om

kvotefleksibilitet kan avhjelpe situasjonen for fisker. Det er også et poeng at det klare utgangspunktet er at det er ulovlig å fiske fisk under minstemål, og at innblandingsgrensene utelukkende er gitt av praktiske grunner fordi det er vanskelig å unngå noe undermåls fisk i fangsten.

Alt i alt legger Fiskeridirektoratet til grunn at inndragning av hele fangsten kan velges uten at dette vil komme i strid med EMKs straffebegrep. Avgjørende for Fiskeridirektoratets konklusjon er at vi ikke har funnet noen saker fra EMD hvor domstolen har konkludert med at en sammenlignbar reaksjon er straff etter EMK. Man må da falle tilbake på dommen fra 2007, som uttrykkelig slår fast at administrativ inndragning ikke er straff etter EMK.

6. Administrative konsekvenser

Den foreslåtte forskriftsendring vil gjøre saksbehandlingen ved brudd på minstemålsregelverket mindre komplisert og dermed mer effektiv for forvaltningen. Det vil også bli enklere å få gjennom flere inndragningssaker og inndragningsbeløpene blir høyere. Dette er på bakgrunn av det følgende:

Det blir enklere å bevise brudd på minstemålsregelverket og omfanget på bruddet når fangsten kan vurderes samlet:

Det følger av dagens høstingsforskrift § 49 at regelen om at minstemålsfisk ikke skal overstige en viss prosent gjelder i «de enkelte fangster», noe som innebærer at det må bevises at minstemålsregelverket er brutt for hvert enkelt hal, og også omfanget på lovbruddet må bevises per hal. Når fangsten blir kontrollert av Fiskeridirektoratet ved landing kan dette skape bevismessige utfordringer dersom fangsten består av flere hal der fangsten fra disse halene er blandet på tanker om bord.

Dersom regelverket blir endret til at innblandingsgrensen skal gjelde både ved de enkelte fangster og ved landing, vil dagens utfordring i forbindelse med sammenblanding av fisk fra flere hal falle bort siden det ikke lenger er nødvendig å vurdere det enkelte hal. Det blir lettere å fastslå at beviskravet er oppfylt når fangsten som landes kan vurderes samlet når det gjelder spørsmålet om det er for mye fisk under minstemål. Saksbehandlingen blir derfor mer effektiv og det vil i tillegg bli enklere å få gjennom flere inndragningssaker hvor det foreligger brudd på minstemålsregelverket.

Det blir enklere å fastslå inndragningsbeløpet når hele fangstverdien skal inndras
Ved brudd på minstemålsregelverket ble tidligere hele fangstverdien inndratt og man kunne da ta utgangspunkt i beløpet på sluttseddelen ved fastsettelsen av inndragningsbeløpet. Dagens tolkning av gjeldende regelverk som ble lagt til grunn i saksbehandlingen i etterkant av fem klagesaksvedtak fra november 2024, innebærer at det må gjøres en utregning for å kunne fastslå inndragningsbeløpet ved å regne ut verdien av fisken under minstemål som oversteg den lovlige innblandingsgrensen.

Dette har medført en mer tidkrevende saksbehandling av minstemålssakene. Prosenten som fremkommer av kontrollresultatet er nemlig prosent fisk under minstemål i antall, jf. høstingsforskriften § 49. Siden verdien på fisken er basert på vekt på sluttseddelen, ikke antall, er det nødvendig å regne om fra antall fisk under minstemål til vekten på fisken under minstemål. Dette for videre å kunne regne ut verdien på fisken som oversteg den lovlige innblandingsgrensen og slik fastslå inndragningsbeløpet. Prosenten på fisk under minstemål i antall tilsvarer nemlig ikke prosenten på fisk under minstemål i vekt. Og prosenten på fisk under minstemål i vekt er som regel lavere enn prosenten på fisk under

minstemål i antall, da fisk under minstemål har lav vekt. Ved inndragning av eksempelvis 20 % fisk under minstemål i antall kan man altså ikke inndra 20 % av beløpet på sluttseddelen.

7. Forslag til ny ordlyd i høstingsforskriften § 49

For å styrke vernet av fisk under minstemål forslås det å endre høstingsforskriften § 49, slik at den får følgende ordlyd:

§ 49. Innblanding av fisk og skalldyr under minstemål

Dersom grenser for tillatt innblanding under minstemål overskrides vil all fangst av den art overskridelsen gjelder være ulovlig.

Det er tillatt å ha inntil 10% av den enkelte art under minstemål i antall i de enkelte fangster og ved landing. Dette gjelder ikke kveite.

Ved fiske med garn er det tillatt å ha inntil 5 % breiflabb under minstemål i antall i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter vassild er det tillatt å ha inntil 20 % vassild under minstemål i antall i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter torsk, hyse og sei med trål og konvensjonelle redskap nord for 62° N er det tillatt å ha til sammen 15 % torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter hyse med line i statistikkområde 03 (Øst-Finnmark) er det tillatt å ha til sammen 20 % torsk, hyse og sei under minstemål i antall i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter torsk med snurrevad i statistikkområde 03 og 04 er det i perioden fra og med 1. juni til og med 31. desember tillatt å ha til sammen 20 % torsk under minstemål, hvorav maksimalt 15 % kan være under 44 cm, i antall i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter torsk med juksa og line innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen nord for 62° N er det tillatt å ha til sammen 20 % torsk under minstemål i antall i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter sei med not i området mellom 62° N og 66° 33' N er det når minstemålet på notfisket sei er 40 cm, tillatt å ha inntil 30 % sei under minstemål i antall i de enkelte fangster og ved landing. Ved fiske etter sei med not nord for 66° 33' N er det tillatt å ha inntil 20 % sei under minstemål i antall i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter blåkveite nord for 62° N er det tillatt å ha 15 % blåkveite under minstemål i antall i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter uer nord for 62° N er det tillatt å ha inntil 15 % uer under minstemål i antall i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter reker nord for 62° N skal innblanding av fisk pr. 10 kg reker ikke overstige:

- a. 8 eksemplarer torsk under minstemål*
- b. 20 eksemplarer hyse under minstemål*
- c. 3 eksemplarer blåkkeite under minstemål*
- d. 3 eksemplarer uer (Sebastes norvegicus, Sebastes mentella og Sebastes viviparus) under 32 cm*

Ved fiske etter lodde nord for 62° N er det pr. tonn lodde tillatt å ha inntil 300 eksemplarer av hver av artene torsk, hyse, blåkkeite og sild under minstemål.

Ved fiske etter norsk vårgytende sild er det tillatt å ha inntil 20 % norsk vårgytende sild under minstemål i antall i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter reker og sjøkreps sør for 62° N er det tillatt å ha inntil 15 % av den enkelte av disse artene under minstemål i antall i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter kystbrisling sør for 62° N er det tillatt å ha inntil 20 % brisling under minstemål regnet i vekt.

Den nye ordlyd som klargjør at all fangst av den art bruddet på tillatt innblanding er relatert til er ulovlig. Videre vil den endrede ordlyden gjøre det lettere å bevise brudd på minstemålsregelene ved landingskontroll ved at prosentgrensen for lovlig innblanding er knyttet til hele fangsten ved landing, og ikke bare til de enkelte fangster. Det forslås ingen endringer i prosentgrensene som sådan, og prosentgrensen vil bli den samme for hele fangsten ved landing som ved de enkelte fangster.

Med hilsen

Trond Ottemo
seksjonssjef

Njål Wang Andersen
seniorrådgiver

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten håndskreven underskrift.

Mottakerliste:

Fiskebåt	Røysegata 15	6003	ÅLESUND
Fiskehav Sa	Postboks 401	4664	KRISTIANSAND S
Forsvaret (Kystvakten)	Postboks 800, Postmottak	2617	LILLEHAMMER
Forsvaret (Kystvakten)	Postboks 800, Postmottak	2617	LILLEHAMMER
Havforskningsinstituttet	Postboks 1870 Nordnes	5817	BERGEN
Nord Fiskarlag	Boks 103	8003	BODØ
Norges Fiskarlag	Postboks 1233 Torgarden	7462	TRONDHEIM
Norges Kystfiskarlag	Postboks 97	8380	RAMBERG
Norges Råfisklag Sa	Postboks 6162 Stakkevollan	9291	TROMSØ
Norges Sildesalgslag SA	Postboks 7065	5020	BERGEN
Pelagisk Forening/Pelagisk Servicekontor AS	Slottsgaten 3	5003	BERGEN
Samediggi Sametinget	Åvjovårgeaidnu 50	9730	KARASJOK
Sjømannsforbundet			
Sjømat Norge	Postboks 5471 Majorstuen	0305	OSLO
Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag SA	Postboks 408 Sentrum	6001	ÅLESUND
Sør-Norges Fiskarlag	Postboks 936	6001	ÅLESUND
Vest-Norges Fiskesalslag SA	Postboks 83	6701	MÅLØY

Kopi til:

Nærings- og Fiskeridepartementet	Postboks 8090 Dep	0032	OSLO
----------------------------------	-------------------	------	------

